

MAARTEN IN KAARTEN

Vrolijk toneelspel in drie bedrijven

door

NICO EDELENBOSCH

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MAARTEN IN KAARTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NICO EDELENBOSCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Maarten – een groffe jong gebleven man, met een klein hartje, ca 50 jaar

Juffrouw Willemse – linker- en rechterhand van Maarten, 45-50 jaar

Valerie – ontwerpster. Ondeugend type, ca 23 jaar

Mevrouw Geldzak – ZKB, van de Zelden Krediet Bank, 30-35 jaar

William/Bill – zoon van Maarten, tevens reporter, vlot type, ca 26 jaar, tevens Amanda

Annette – dochter van Maarten, tevens PPC, aardig maar reeds zakelijk, ca 23 jaar

DECOR:

Het spel speelt zich af in het kantoor van de heer Maarten.

Eerste bedrijf: Dinsdagmorgen.

Tweede bedrijf: Woensdagmorgen.

Derde bedrijf: Donderdagmorgen.

Inrichting:

Als het kan deur links en deur rechts. Eén deur kan ook. Bureau met schuifladen aan één kant, telefoon. Tafeltje met drie stoelen en staande kapstok. Indien mogelijk: een standaard met ansichtkaarten, en een grote foto van een Nederlandse ophaalbrug. Aanvulling van verdere kantoorattributen naar ruimte en smaak.

Verdere mogelijkheden:

Brieven. Vier jute zakjes gevuld met licht materiaal. (zandzakjes)
Mappen in de onderste bureaulade. Archiefmappen of albums.
Gedrukte formulieren van vijf velletjes. Kaart van Nederland, en
wereldkaart op karton geplakt. Doosjes met gekleurde speldjes. Fles
champagne en zes champagne glazen.

Persoonlijke benodigdheden:

Voor Maarten: hoed, aktenkoffer of tas, portefeuille,
Voor Willemse: Pruik met knotje. Stofjas de hals dichtgeknoopt.
Voor Valerie: Eén of twee tekenmappen. Cheque.
Voor mevrouw Geldzak: Aktenkoffertje.
Voor William/Bill: Damespruik en een lange damesjapon.
Voor Annette: hoed met voile.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat, komt juffrouw Willemse van links op. Juffrouw Willemse draagt een stijve pruik met een knotje, en heeft een vale stofjas aan, die tot de hals is dichtgeknoopt. Daaronder is ze leuk en wat sexy aangekleed. Ze legt een brief die reeds geopend is op het bureau van meneer Maarten. Daarna pakt ze een bloemenspuit, en spuit de planten nat. Ze kijkt nog even rond, en gaat dan recht af. Daar is haar kantoor. Meneer Maarten komt van links op. Hij trekt zijn jas uit en hangt hem aan de kapstok. Daarna neemt hij zijn hoed af, en werpt hem naar de kapstok. Hij mist. Hij raapt de hoed weer op, en werpt nogmaals terwijl hij roept.

Maarten: Juffrouw Willemse!... *(hij raapt de hoed weer op en doet een derde poging terwijl hij roept)* ...Juffrouw!... Juffrouw Willemse... *(hij mist ook de derde worp en raapt zijn hoed weer op)* ...Ik vraag me af waarom dat mens twee oren aan haar hoofd heeft... *(op volle luidsterkte)* ...Juffrouw Willemse! ...Bent u daar? ...Of bent u er niet?... *(hij hangt zijn hoed normaal op, en de deur rechts gaat open)*

Willemse: Riep u?

Maarten: Ik? Nee... wat komt u doen?

Willemse: Ik dacht dat u riep?

Maarten: Moet ik daaruit opmaken, dat u denkt met uw oren?

Willemse: Mijn verstand werkt heel normaal.

Maarten: Wat u niet zegt.

Willemse: U heeft mij dus niet nodig. Ik kan dus weer gaan. *(ze draait zich om)*

Maarten: Waarom heb u zo'n haast?

Willemse: Ik heb geen haast, maar ik sta hier mijn tijd te verdoen.

Maarten: Dat is nu wat ik het meest aan u bewonder... Uw charme...
Waar is de post?

Willemse: Op uw bureau.

Maarten: Ik zie niets.

Willemse: Omdat u niet kijkt... *(ze loopt naar het bureau en drukt haar vinger op de brief die ze heeft neergelegd)* Daar!

Maarten: Bedoelt u die brief?

Willemse: Ja.

Maarten: Is dat alles?... Noemt u dat post?

Willemse: Er waren nog twee orders. Die heb ik doorgegeven, naar beneden.

Maarten: Twee orders?... De zaak floreert... Gisteren was er maar eentje.

Willemse: Als we zo door gaan staan we volgend jaar niet rood, maar paars.

Maarten: Overdrijft u niet een beetje.

Willemse: We drijven in hoofdzaak nog op de oude collectie.

Maarten: En onze nieuwe serie dan?... De bruggetjes van Nederland? Dat zijn toch mooie kaarten?

Willemse: Prachtig... *(het klinkt als een afkeuring)*

Maarten: U loopt over van enthousiasme.

Willemse: Het zijn mooie kaarten. Maar ze zetten geen zoden aan de dijk. Wat op het ogenblik verkocht wordt, zijn wenskaarten... Originele wenskaarten.

Maarten: Ik hoor als maar wenskaarten... wenskaarten... Wat voor wenskaarten dan?

Willemse: Voor je verjaardag en zo... beterschap... huwelijk. Laatst zag ik een leuke kaart, met een plakje wortel en een takje prei...

Maarten: *(ontzet)* ...Wat?... Wat?

Willemse: Praat ik niet duidelijk genoeg?

Maarten: Wat moet ik met wortel en prei. Ik ben toch geen groenteboer.

Willemse: En er stond een leuke spreuk bij... "Doe alles in een pan, en maak er een lekker soepje van... Beterschap."

Maarten: Noemt u dat leuk?

Willemse: Terwijl ik er naar keek, werden er twee verkocht.

Maarten: Goed... Goed... Maar wat zijn twee kaarten?... Wij zijn een gerenommeerde firma.

Willemse: Die pleite gaat.

Maarten: Wat staat er in die brief?

Willemse: Waarom leest u hem niet?

Maarten: Ik hoor u zo graag praten. U zegt van die aardige dingen.

Willemse: Die brief is een sollicitatie voor een secretaresse, die we niet nodig hebben.

Maarten: Nóg niet nodig... Nóg niet nodig... *(hij zwaait met zijn wijsvinger in de lucht)* ...Maar als mijn zoon komt...

Willemse: Dan gebeurt er nog niets.

Maarten: Hij heeft in Amerika gestudeerd.

Willemse: Dan kan hij in ieder geval hardlopen en basketballen.

Maarten: Wat bent u toch lief en charmant.

Willemse: U weet niet eens wanneer uw zoon komt... Hoe hij komt... Of hij komt.

Maarten: Vertrouwen juffrouw Willemse... Vertrouwen is zulk een schone zaak.

Willemse: Ik heb op het ogenblik alleen maar vertrouwen in wenskaarten.

Maarten: Daar heb je d'r weer met haar wenskaarten. Heb u echt niets anders in uw hoofd?

Willemse: Nee.

Maarten: Maar wij hebben geen wenskaarten!... Als we die willen voeren dan moeten we zo'n soortement tekstschrijver hebben... Zo'n praatjesmaker... Als 'ik' dat moet doen krijg je alleen maar dwaasheden, zoals... zoals... Met pompelmoes en ulevellen krijgt de kip weer rode lellen.

Willemse: O, wat mooi... Wat goed zeg... Dat schrijf ik meteen op...
(ze gaat aan het tafeltje zitten schrijven)

Maarten: (kijkt verwonderd toe) ...Bent u getikt?... Vindt u dat mooi?

Willemse: Ja ja... Dan komt aan de voorkant een kip, en met gouden letters kiplekker!

Maarten: Ze meent het... Ik wed bij mijn ongepoetste schoenen dat ze het meent.

Willemse: Natuurlijk meen ik het.

Maarten: Lach met deze teddybeer, dan doet je buikje minder zeer.

Willemse: Prachtig... prachtig... (ze schrijft driftig)

Maarten: Ik hoop dat jullie nog vele jaren je trouw en liefde zult bewaren.

Willemse: (juichend) ...O schitterend... schitterend!

Maarten: Maar mijn beste juffrouw Willemse... dat is toch allemaal cliché!

Willemse: Nee, dat is het niet. Misschien een beetje, maar ik vind het goed. Weet u er nog meer?

Maarten: Of ik er nog meer weet... Wat een vraag... Zo iets schud je toch uit je mouw... "Al ben je soms een wilde kat, je bent en blijft mijn grote schat."

Willemse: (in extase) ...Ach, waar haalt u het vandaan?... Waar haalt u het vandaan?... (staat met een ruk op) ...Ik haal Valerie.

Maarten: Wat haalt u?

Willemse: Valerie!

Maarten: Is dat een medicijn?

Willemse: Valerie!... Die u heeft aangenomen voor het ontwerpen.

Maarten: Voor het wat?

Willemse: Ontwerpen!!!... (dan berustend en verklarend) ...Ze kan mooi tekenen.

Maarten: Kan ze dat?

Willemse: (kwaad) ...U heeft mensen in dienst die wat kunnen.

Maarten: Heb ik dat?

Willemse: (vastberaden) ...Die iets gaan ondernemen.

Maarten: O jee.

Willemse: En u bedenkt nog wat... Alstublieft meneer Maarten.

Maarten: Ja ja... U wenkt en Maarten denkt... Wenskaarten van Maarten staan langer dan slagroomtaarten.

Willemse: O meneer Maarten... U bent in uw hart een poëet.

Maarten: Ach lik me ree... ferenties... Heb dat mens referenties?

Willemse: Wie?

Maarten: *(wijst naar de brief)* ...Die sollicitante natuurlijk. Wie anders.

Willemse: Dat weet ik niet. Kijkt u zelf maar. Ik haal Valerie... *(ze gaat links af)*

Maarten: Dat mens is geschift... Heeft een goed figuur en loopt met een knotje op haar hoofd... *(hij pakt de brief van het bureau)* ...Eens kijken... Wat hebben we hier... *(hij loopt naar de voorkant van het bureau en leest de brief voor)* ...Lieve meneer Maarten... Wat krijgen we nou?... Een liefdesbrief?... Heb ik een huwelijksadvertentie gezet?... Nou ja... *(hij leest verder)* Lieve meneer Maarten, u begrijpt natuurlijk wel, dat ik alle kwalificaties bezit om een goede secretaresse te zijn, want dat ik anders niet zou solliciteren. Maar behalve dat heb ik een prachtig superslank figuur, waarmee ik ongetwijfeld een sieraad door uw kantoor zal zijn.. *(hij laat de brief zakken en kijkt verwaasd voor zich)* ...Die is niet geschift, die is knettergek... Hoe heet zo iets? *(hij kijkt weer in de brief)* ...Amanda. Ai ai... A man da... *(hij proeft de naam als het ware op de tong)* ...Sproetenkop. Ha ha ha... Amanda Sproetenkop... O, die moet ik zien... Ha ha... Die "moet" ik zien... *(Willemse en Valerie komen van links op)* ...Sieraden moet je goed bekijken... niet waar?

Valerie: *(een charmant geklede jonge vrouw met een schetsboek in haar handen)* ... Met een loep, zei mijn oom altijd.

Maarten: *(draait zich met een ruk om)* ...Wie is dat?

Valerie: Ik ben Valerie.

Maarten: Ik ken u niet.

Willemse: Ze werkt beneden om het bedrijf te leren kennen.

Valerie: U heeft me zelf aangenomen.

Maarten: Heb ik dat?

Valerie: Een maand of zo geleden.

Maarten: Ik wist wel dat ik een slechte smaak had... Tekent u?

Valerie: Ja, ik teken.

Maarten: Wat tekent u?

Valerie: Zo'n beetje van alles.

Maarten: Dat is te weinig. U bent ontslagen.

Valerie: Maar ik teken goed.

Maarten: Dat is goed?... Goed is nooit goed genoeg... Bovendien bent u het eens met deze vrouw hier... *(hij wijst beschuldigend op Willemse)* ...Weet u wat ze heeft gedaan?

Valerie: Nog niet.

Maarten: Ze gooit mijn bruggetjes in het water.

Valerie: Foei!

Willemse: Ik gooi uw bruggetjes niet in het water. Maar we verkopen ze te weinig, want ze zijn afgezaagd.

Maarten: Hoort u dat?... Ze heeft ze afgezaagd... Ziet u er wat in?

Valerie: We... we... waar in?

Maarten: Ik we... we... wenskaarten.

Valerie: O ja... Dat is een goed artikel. Wenskaarten zijn "in".

Maarten: *(slaat in wanhoop zijn ogen omhoog en zijn handen in elkaar)* Ze zijn in... Wat is Nederlands toch een mooie taal... Ze zijn in.

Willemse: En ze worden verkocht. We moeten omzet hebben.

Maarten: *(tegen Valerie)* ...Ik ga elke avond in het bad, en wacht op jou mijn lieve schat.

Valerie: Hè??

Maarten: Dat is een spreuk voor een wenskaart... Doe er wat mee.

Valerie: O.

Willemse: We kunnen dus ons gang gaan?

Maarten: Ja ja... Jullie doen maar... Jullie blijven toch net zo lang aan mijn kop zaniken tot... *(onhoorbaar pruttelend loopt hij links af met de brief in zijn hand)*

Willemse: Prachtig!... Aan de slag dus... Kom... *(ze loopt naar het tafeltje)*

Valerie: Ben ik nu ontslagen of niet?

Willemse: Welnee. Hoe kom je erbij... *(ze schuift uitnodigend aan een stoel voor Valerie)*

Valerie: Hij zei het toch.

Willemse: Je moet niet luisteren naar wat hij zegt, maar naar wat hij bedoelt.

Valerie: Dat lijkt me erg ingewikkeld... *(ze gaan zitten)*

Willemse: Dat went wel... Wat zei hij nu over het bad?

Valerie: Ik ga elke avond in het bad, en wacht op jou mijn lieve schat... Dan teken ik een man in het bad, en dan stijgen er zeepbellen omhoog... *(ze begint meteen ijverig te tekenen)* ...In de kleine belletjes komen hartjes, en in een grote bel het hoofd van een lief meisje.

Willemse: Dat lijkt me leuk.

Valerie: *(wijst op de zinnestjes van Willemse)* ...Bij deze spreuk komt natuurlijk een lachende teddybeer... Maar dit... Van pompelmoes en ulevellen krijgt de kip weer rode lellen... Dat is toch onzin.

Willemse: Ik dacht aan een kip, met het onderschrijf kiplekker.

Valerie: Dat is misschien een idee, maar een kip eet toch ulevellen.

Maarten: *(op van links met de brief in uitgestoken hand)* ...Lieve juffrouw Willemse, zou u zo goed willen zijn mij een klein pleziertje te doen. Wilt u deze Amanda Sproetenkop uitnodigen voor een gesprek op donderdagmorgen tien uur.

Willemse: Amanda Sproetenkop?

Maarten: Die u met de u aangeboren charme vanmorgen op mijn bureau hebt gelegd.

Willemse: O... Maar dan heb ik u de verkeerde brief gegeven.

Maarten: Kunt u dat even uitlegen?

Willemse: Er waren twee sollicitatiebrieven. Die onzin die u in uw handen heeft, en een serieuze. *(ze neemt de brief uit zijn handen)*

Maarten: Goed. Dan nodigt u die zere neus ook uit. Zelfde tijd.

Willemse: Maar die sproetenkop toch niet.

Maarten: Waarom niet?... Ze schrijft dat ze een sieraad is voor mijn kantoor. Is dat wat, of is dat niks?

Willemse: Niets natuurlijk.

Maarten: En als ik het goed begrijp, dan had u die brief achter willen houden. Waarom?... Wordt er hier tegenwoordig censuur toegepast?... Sta ik onder curatele?

Willemse: U heeft gezegd dat reclame direct in de prullenmand moest verdwijnen.

Maarten: Reclame?!... Een mens moet in een sollicitatiebrief toch reclame voor zichzelf maken.

Willemse: Hoogstens op die punten, die "kunnen en prestaties" betreffende de werkzaamheden het juiste accent geven.

Maarten: Bent u overgegaan tot de orde van de puriteinen?... Of volgt u een cursus zedenpreken?

Willemse: Wat ik doe, doe ik in het belang van de firma.

Maarten: Staan we daarom volgend jaar paars?

Willemse: *(komt verontwaardigd met een ruk overeind en haalt diep adem)* ...Meneer Maarten!

Maarten: Stop!... U haalt te diep adem. Straks ontploft u.

Willemse: Dat zou best eens kunnen.

Maarten: Mooi... Tikt u dan die twee brieven, en zet u een kopje koffie... *(hij houdt de deur rechts voor haar open. Zij kijkt hem even met duistere blikken aan, en verdwijnt dan zwijgend met opgeheven hoofd. Maarten kijkt haar met schuin gehouden hoofd en guitig gespitste mond na. Dan steekt hij zijn handen in zijn zakken en laat via een paar danspasjes zien wat voor kwajongen hij in wezen gebleven is. Dan valt zijn oog op Valerie, die ijverig schetst. Hij kijkt een ogenblik naar haar...)* Bent u getrouwd?

Valerie: Nee.

Maarten: Waarom bent u niet getrouwd?

Valerie: Omdat eh... Omdat ik de ware nog niet gevonden heb.

Maarten: (*gaat aan de andere kant van het tafeltje zitten*) ...En waarom hebt u de ware nog niet gevonden?

Valerie: Ik weet niet... Misschien heb ik niet genoeg mijn best gedaan... Maar... zoiets moet komen.

Maarten: En waarom hebt u niet genoeg uw best gedaan?

Valerie: Nou ja, ik eh... Ik heb natuurlijk wel mijn best gedaan... Maar... zoiets moet komen.

Maarten: (*voor zich heen*) ...Tja... Zoiets moet komen. Bij u is het blijkbaar niet gekomen.

Valerie: Nog niet.

Maarten: Verlang je ook naar een bijzondere nacht, kom dan om een uur of acht.

Valerie: Maar meneer Maarten!

Maarten: Wat is er. Is die spreuk niet goed?

Valerie: Ach... U bedoelt...

Maarten: Niets!... (*hij draait zich af*)

Valerie: Bij u moet je inderdaad luisteren naar wat u bedoelt.

Maarten: (*draait terug*) ...U bedoelt?

Valerie: Niets... Ik heb wel iemand waar ik mee correspondeer.

Maarten: U meent het.

Valerie: Dat lijkt u niets hè.

Maarten: Ik hoor geen stem... Ik voel geen hand. Slechts brieven... Toch een innige band.

Valerie: (*legt haar potlood neer, en kijkt hem vol aan*) ...Dat is zuivere poëzie... Dat is mooi.

Maarten: Mooi? Dwaas! Simpelweg dwaas!... Hij zit natuurlijk heel ver weg die correspondentievriend.

Valerie: In Amerika.

Maarten: Amerika... Ach ja Amerika... Ik heb een zoon en een dochter in Amerika... William en Annette.

Valerie: Dan heeft u ook veel te schrijven.

Maarten: Nee.

Valerie: Schrijft u ze dan niet?

Maarten: Nee.

Valerie: Waarom niet?

Maarten: Daarom niet.

Valerie: Neemt u me niet kwalijk... (*ze schetst weer*)

Maarten: (*kijkt een moment naar haar en haar beweeglijke hand*) ...U verstaat uw vak.

Valerie: Dank u.

Maarten: ...Als je kinderen door omstandigheden bij je weggaan... ver weg gaan... en ze zijn nog jong... dan moet je de banden verbreken.

Valerie: Waarom?

Maarten: Opdat ze niet gaan knellen.

Valerie: (*nadenkend*) ...Knellen?

Maarten: Omdat ze zich aan moeten passen... op moeten kunnen groeien bij anderen, onder nieuwe omstandigheden, en daar hebben ze het dan al moeilijk genoeg mee.

Valerie: En de kinderen?... Voelen die dat ook zo?

Maarten: Nee!... Die voelen zich waarschijnlijk in de steek gelaten.

Valerie: En dat doet pijn.

Maarten: Ja... Afscheid nemen is een beetje sterven.. zegt men. Ik sterf van verlangen naar jou mijn schat, ik wou dat ik je in mijn armen had.

Valerie: ...Meneer Maarten...

Maarten: (*onderbreekt*) ...Stil maar. Dat is een spreuk.

Valerie: En ik vind hem heel aardig... Dan teken ik aan de binnenkant twee aapjes, die elkaar omhelzen.

Maarten: U doet maar... Tussen twee haakjes... Dat wat ik u vertelde... Ik bedoel over mijn kinderen... Daar eh...

Valerie: Moet niet over gesproken worden.

Maarten: U begrijpt het.

Valerie: Heeft u helemaal geen contact met ze?

Maarten: Mijn zoon komt.

Valerie: O ja?

Maarten: Dat schreef hij... "Ik kom"... (*hij haalt zijn schouders op*) ...Een maand of drie geleden zijn hun ouders overleden. Ik bedoel mijn vroegere vrouw en... Nou ja... Verkeersongeval.

Valerie: En nu heeft u weer contact met ze?

Maarten: Wat u contact noemt. Twee woorden... Ik kom.

Valerie: En uw dochter?

Maarten: Mijn dochter?... Die was een jaar of zeven toen ik haar voor het laatst zag... Ze was zo schattig... Ze had een wit jurkje aan, en een rode strik in haar haar... en een traantje op haar wang... (*dan plotseling grof*) ...Allemaal geleuter... Ik weet ook niet waarom ik u dat allemaal vertel.

Valerie: Het zijn vaak herinneringen, die een mens doen huilen of doen zingen.

Maarten: Nah... U kunt er ook wat van.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto